

Справа не в Гогілашвілі

Не буду говорити про морально-етичні, політичні, корупційні і юридичні аспекти вчиненого Гогілашвілі і проживання з ним в одному замському маєтку під Києвом начальника ГУР Буданова (це не лише абсурд і маразм, це – злочин з точки зору з національної безпеки!). Їх достатньо повно прокоментували політики, експерти, журналісти, юристи, думки і оцінки яких були діаметрально протилежними, залежно від їх прихильності до влади чи до опозиції.

Рекомендую ознайомитися зі статтею Юрія Бутусова, яка, на мою думку, у підсумковому плані є найбільш повною і об'єктивною, що повинні робити НАБУ, ДБР і СБУ після появи журналістських **розслідувань про Гогілашвілі**.

А також подивіться відео журналіста Богдана Буткевича «Кротяча нора: все про зв'язки Буданова, Гогілашвілі, брехню в документах і російський паспорт»:

<https://www.youtube.com/watch?v=KBAJluXc-cU>

і «Не тільки Гогілашвілі: хто ще проліз у владу через Квартал»:

<https://www.youtube.com/watch?v=g4VPZK2YOoM>.

Як ексначальник відділу військової контррозвідки СБУ, я хочу акцентувати увагу на безпековій і контррозвідувальній складовій призначення Олександра Гогілашвілі на посаду заступника міністра внутрішніх справ України у зв'язку з обставинами, які встановили журналісти. За що їм велика подяка від нашої офіцерської організації ветеранів спецслужб.

Згідно з діючими нормативно-правовими актами МВС і СБУ при призначенні особи на посаду в ці органи, а тим більше на відповідальні посади та ще в період війни, МВС і СБУ зобов'язані проводити поглиблену спецперевірку особи і її родичів.

В процесі перевірки повинні бути встановлені чи не має особа іншого громадянства, судимості, комерційних, громадських, політичних зв'язків в РФ та можливих контактів зі спецслужбами країни агресора; чи не мають судимості і цих зв'язків або контактів родичі; чи можливий допуск особи до державної таємниці та встановлення інших обставин, які можуть перешкоджати призначенню на посаду. Кандидат на посаду проходить медичну комісію про стан здоров'я (на психологічну і психічну урівноваженість, алкогольну, наркотичну і психотропну залежність, фізичний стан).

Лише за наявності позитивних висновків СБУ і МВС, за рішенням мандатної комісії особа призначається на посаду у спосіб визначений законом. У нашому випадку – міністр Аваков повинен був подати подання в Кабінет міністрів на призначення Гогілашвілі заступником міністра внутрішніх справ. Що таке подання було – я не сумніваюся. А от який зміст його – це інша справа.

Зауважу, що Гогілашвілі перед призначення в МВС України не мав досвіду роботи у правоохоронних органах. Ще одна деталь з офіційної біографії полягає в тому, що до 45 років Гогілашвілі не мав вищої освіти. І лише у вересні 2019 році (саме коли Гогілашвілі призначають на посаду заступника міністра внутрішніх справ) він починає активно здобувати дипломи. Спочатку закінчує Львівський університет бізнесу і права за спеціальністю «облік та оподаткування», а через рік – той самий університет, але за спеціальністю «право».

Сподіваюся, що після цього скандалу правоохоронні органи встановлять, як Гогілашвілі навчався в університеті та, як отримав дипломи. Дійсність цих дипломів, у мене, наприклад, викликає великі сумніви. В соціальних мережах уже появилася інформація, що вони «куплені». Все це повинні з'ясувати правоохоронці.

Запитання до голови СБУ Баканова і ексміністра Авакова: а чи була взагалі перевірка Гогілашвілі і які її результати? Чи знайомили ви президента Зеленського з її результатами і яка була його реакція, якщо вами було встановлено, що Гогілашвілі має потрібне громадянство, в тому числі й країни агресора і що він раніше судимий в Росії? Не доповісти президенту про це ви НЕ МОГЛИ!

Від їх відповіді залежить правова кваліфікація дій Зеленського і самих Баканова і Авакова!

Нагадаю, 29 серпня 2019 року «Слуги народу» призначила уряд Зеленського на чолі з прем'єр-міністром Гончаруком, до складу якого увійшов і міністр внутрішніх справ попереднього уряду Аваков.

Кабмін призначив Гогілашвілі на посаду заступника міністра внутрішніх справ 25 вересня 2019 року. Стверджую, провести повноцінну спецперевірку щодо Гогілашвілі, який жив у Грузії, потім в Росії, а 2010 року в Україні, менш чим за місяць НЕМОЖЛИВО! Його призначення відбулося за прямою вказівкою Зеленського. Іншого пояснення немає.

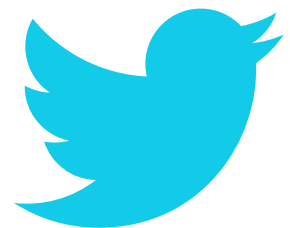
До слова буде сказано, сам Баканов на посаду голови СБУ був призначений Зеленським в порушення вимог чинного законодавства. Окрім того його дружина є громадянкою Росії – країни агресора. Детально про це я написав Зеленському у відкритому листі до нього 25 травня 2019 року в газеті «Україна молода» під назвою **«І це – не жарти»**.

Тернисті терни до подвійного громадянства і не тільки...

Коротко про життєвих шлях Гогілашвілі, лише факти, які доступні в інтернеті, встановлені журналістами або мають документальне підтвердження.

Гогілашвілі Олександр Генріхович, 26 грудня 1973 р. н., Грузія, м. Тбілісі.

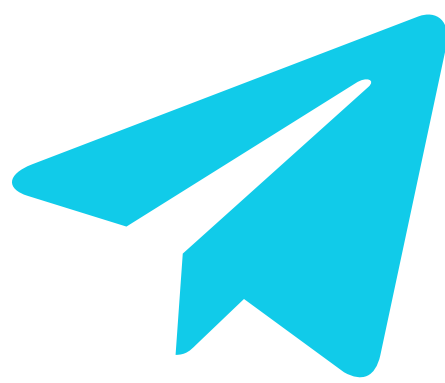
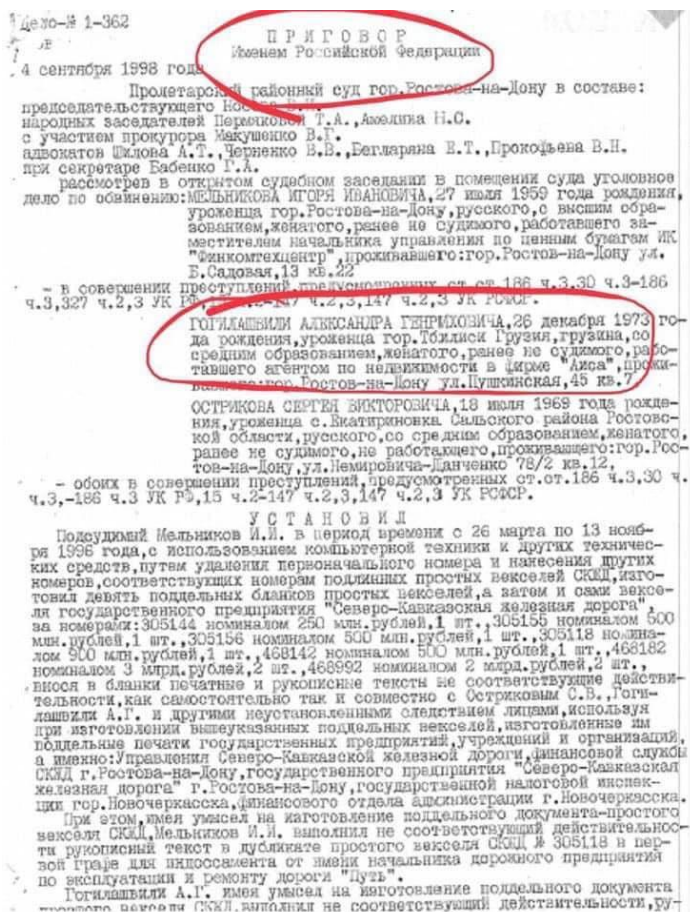
В офіційній біографії Гогілашвілі до 1995 року немає жодних відомостей про нього – де навчався, коли і яку закінчив школу, чим займався після її закінчення до 22-х років.

За інформацією моїх грузинських колег, Гогілашвілі, ще будучи неповнолітнім, мав проблеми з законом, був схильний до правопорушень, хуліганства, підозрювався в махінаціях, мав відношення до наркотиків, затримувався поліцією. Так це, чи ні – повинно було з'ясувати МВС України при оформленні його на роботу в МВС.

Згідно з офіційною автобіографією, Гогілашвілі переїхав на постійне місце проживання до РФ. Працював вихователем у дошкільному навчальному закладі м. Ростова-на-Дону (1995 – 1996), підприємцем (1996 – 2000), керівником зі зв'язків з громадськістю в громадському благодійному фонді соціальної адаптації колишніх наркозалежних «Ісход» (2000 – 2010, м. Ростова-на-Дону), продюсером дитячого телеканалу «ТБН» (2008 – 2010, за сумісництвом).

А ще журналісти встановили, що 4 вересня 1998 року Гогілашвілі був засуджений Пролетарським районним судом м. Ростова-на-Дону на п'ять років позбавлення волі умовно за шахрайство і підробку документів.

Фотокопія першої сторінки вироку суду про засудження Гогілашвілі

Першою дружиною громадянина Грузії Гогілашвілі була громадянка РФ, уродженка м. Таганрогу, Хижнякова Олена Володимирівна, 11 серпня 1963 р. н., яка проживала в Ростові-на-Дону.

3 липня 1997 року вона розлучилася з чоловіком Сергієм. Через п'ять місяців (24 грудня 1997 року) Гогілашвілі і Хижнякова уклали шлюб, який офіційно розірвали 20 липня 2004 року – приблизно через дев'ять місяців після отримання Гогілашвілі громадянства РФ. Швидше за все шлюб був фіктивний, щоб отримати російське громадянство.

12 листопада 2003 року Гогілашвілі отримав паспорт громадянина РФ (номер 6004531705) у Ленінському районі Ростова-на-Дону, індивідуальний податковий номер 616404621705 та закордонний паспорт (серія 72 №0052206) громадянина РФ, який був виданий 4 липня 2012 року ФМС 61021. 14 червня 2012 року він отримав новий паспорт громадянина РФ (номер 6012157035).

Офіційна база даних Федеральної податкової служби РФ при пошуку надає дані тільки чинних паспортів громадян РФ та їхніх індивідуальних номерів. Вихід із громадянства РФ чи позбавлення його відбувається на підставі відповідного Указу президента Росії.

Акцентую увагу, що новий паспорт громадянина РФ і закордонний паспорт громадянина РФ Гогілашвілі отримав у 2012 році, коли уже перебував в Україні з 2010 року на постійному місці проживання і працював керівником зі зв'язків із громадськістю київського Центру здорової молоді (2010 – 2012) і у київській громадській організації «Міжнародна антинаркотична асоціація» (2012 – 2019).

Гогілашвілі заперечує, але невпевнено

Розслідування журналістів і опубліковані ними документи Гогілашвілі тиждень не коментував, а 15 грудня сам написав журналістці «Бабеля» Марії Жартовській, якій 9

місяців тому дав єдине інтерв'ю, та запропонував відповісти на всі запитання. Гогілашвілі мав три умови: місце для інтерв'ю обирає він, його команда знімає бесіду на відео, анонсувати інтерв'ю до виходу не можна. Жодна з цих умов не суперечила редакційним правилам «Бабеля» — **інтерв'ю** відбулося увечері 16 грудня і тривало понад дві години.

Якщо коротко: російський паспорт у Гогілашвілі був, але тепер (можливо, і це не точно) його немає; з Валуєвим спілкувався, але по роботі; про тортури в центрах для наркозалежних не знав; начальника військової розвідки Буданова пустив пожити до свого орендованого будинку на час ремонту; з «Оплотом» працював ще до війни; із президентом Зеленським познайомився через його помічницю і тепер свою дружину Марію Левченко; на блокпостах хамив, але через стрес. Якщо ще коротше: всі звинувачення Гогілашвілі заперечує і, здається, не до кінця розуміє, за що його звільнили,- зазначила журналістка Марія Жартовська.

Мій коментар до інтерв'ю. По-перше, дякую пані Марії Жартовській за досить професійні запитання, поставлені Гогілашвілі.

По-друге, в силу своєї минулої професії (слідчий МВС і начальник відділу військової контррозвідки СБУ) я уважно прослухав це інтерв'ю, а окремі його фрагменти – по декілька разів.

Невпевненість Гогілашвілі у своїх запереченнях про громадянство РФ, наявності у нього російських паспортів, судимості в Росії, умовчання про шлюб в Ростові-на-Дону, розпливчаті відповіді на незручні запитання, забудькуватість, була чи не була спецперевірка, не згадування чи проходив медкомісію, емоційність його розмови під час інтерв'ю – все це, на мою думку, вказує на нещирість, психологічну і психічну нестабільність і неурівноваженість Гогілашвілі.

Психологічний портрет і психотип Гогілашвілі залишимо психологам і психіатрам. Зауважу лише, як слідчий, якщо буде порушено кримінальне провадження щодо Гогілашвілі (а підстави для цього є!), то необхідність проведення судової психолого-психіатричної експертизи для встановлення його осудності – очевидна.

Як для контррозвідника, для мене було важливо почути від Гогілашвілі, чи мав він якісь контакти або зв'язки з спецслужбами Росії.

І ще раз дякую журналістці Марії Жартовській за її запитання щодо опублікованих документів про судимість Гогілашвілі. Відповідаючи на запитання, він сказав дуже цінну для контррозвідки інформацію.

«У меня есть уголовное производство, которое по мне завели из-за экстремизма и моей гражданской позиции в 2015 году. Потом, в 2016 году, моих родителей вызывали в ФСБ», - заявив Гогілашвілі.

Кримінальне переслідування громадянина Росії, який є таємним агентом ФСБ або ГРУ і віхав до іншої країни, спецслужби РФ нерідко використовують як прикриття свого агента і легалізації його в країні перебування. Він отримує вид на проживання, право на легальну роботу, йому надають політичний чи інший притулок, а згодом і громадянство цієї країни. Легалізація агента успішно завершена!

Це – класична форма легалізації агента ФСБ (ГРУ, СЗР) в іншій країні для подальшого виконання завдань кураторів спецслужб Росії.

М'якість вироку суду, дивний шлюб і безперешкодне отримання громадянства РФ при наявності судимості, «кримінальна справа за екстремізм» в Росії, на мою думку (як начальника відділу військової контррозвідки СБУ) свідчить про одне – Гогілашвілі був завербований Управлінням ФСБ Росії по Ростовській області. За таких обставин він не міг бути незавербованим! Якби працівники ФСБ не завербували таку особу на фоні розірваних дипломатичних відносинах між Грузією і Росією, то з їх боку це була б службова халатність.

Маючи подвійне громадянство (Грузії і РФ), Гогілашвілі неодноразово відвідував Грузію до початку російсько-грузинської війни (серпень 2008 року) і після неї. Це відбувалося в обставинах, коли Грузія розірвала дипломатичні стосунки з РФ. Не важко уявити, який був ретельний паспортний прикордонний контроль з обох сторін. Для безпроблемної поїдки в Грузію Гогілашвілі використовував грузинський паспорт, а при поверненні назад в Росію – паспорт громадянина РФ.

Якщо Гогілашвілі є агентом ФСБ (а ймовірність цього дуже висока!), то легко зрозуміти, з якою метою він неодноразово відвідував Грузію. Згідно інформації від моїх грузинських друзів, їх органи контррозвідки уже зацікавилися персоною Гогілашвілі. Що означає «зацікавилася контррозвідка» – професіонали знають. Думаю, що Гогілашвілі в найближчі роки в Грузії не появиться. Його може чекати доля експрезидента Михайла Саакашвілі.

У 2010 році Гогілашвілі прибуває в Україну на постійне місце проживання і становиться керівником зі зв'язків із громадськістю київського Центру здорової молоді. До початку російської агресії Центр «працював» на дві країни – Україну і Росію і Гогілашвілі часто відвідував РФ. Ідеальна можливість для шпигунської діяльності: передавати куратору ФСБ інформацію, отримувати нові завдання, інструкції.

З 2012 року Гогілашвілі очолює київську громадську організацію «Міжнародна антинаркотична асоціація» (за аналогією благодійного фонду соціальної адаптації колишніх наркозалежних в Ростові-на-Дону).

У вересні – листопаді 2019 року в газеті «Україна молода» в серії статей я опублікував цілком таємні нормативно-відомчі акти КДБ СРСР про агентурний апарат органів держбезпеки, вивчення кандидатів на вербовку, методи і способи вербовки, підписки завербованих про таємну співпрацю з КДБ, категорії агентів, агентурні донесення, особові і робочі справи агентів, алфавітні облікові карточки агентів, як заохочувалися агенти, як проводили таємні зустрічі з ними на явочних і конспіративних квартирах, хто міг бути агентом, довіреною особою, резидентом та інші обставини ведення оперативної і агентурної роботи.

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ

РЕКЛАМА

Зазначені акти КДБ СРСР є основою нормативно-правових документів ФСБ РФ, які регламентують її оперативну і агентурну роботу.

Тих, хто цікавиться цією темою, знайомтесь з моїми публікаціями:

- **«Бато́гом і пряни́ком: як вербували в агенти КДБ та ким вони були» , «Вони і досі серед нас: колишні агенти КДБ нині працюють на ФСБ і продовжують нести загрозу Україні»**,
- **«Агентура КДБ-ФСБ-РПЦ в Україні: чого ми не знали про добре знайомі обличчя», «Адвокат» Віктор Медведчук – агент КДБ «Соколовський»: маловідомі факти із біографії кума Путіна».**

Прочитавши ці публікації та книгу письменника Олександра Михайлюти «Воїни АНТИМАФІЇ» (Київ, «Журналіст України», 2021 р.) ви дізнаєтесь хто з президентів України, глав їх адміністрацій, прем'єр-міністрів, міністрів, голів СБУ, народних депутатів, в тому числі, цього скликання, були (є) агентами КДБ СРСР (ФСБ РФ) і, які з них й досі працюють на Росію – державу агресор.

Потім самостійно зробіть аналіз біографії Гогілашвілі, його контактів, зв'язків в Росії, закордонних поїздок, компрометуючих матеріалів, опублікованих у ЗМІ та інших обставин життя Гогілашвілі.

На зроблений аналіз накладіть, як кальку, опубліковані мною статті і матеріали про агентурний апарат КДБ-ФСБ. Ви самі зможете виявити ознаки того, чи міг Гогілашвілі бути завербований ФСБ РФ. І «Ви пізнаєте їх за плодами їхніми» (Євангеліє від Матвія 7:15-21).

Україна під повним контролем спецслужб Росії

Нашою аналітичною групою офіцерів-ветеранів спецслужб України встановлено наступне:

1). На сьогодні, через агентуру ФСБ, ГРУ і СЗР, Москва (Путін) взяла під свій контроль всі сфери життєдіяльності України. Реалізуючи свої плани по ліквідації української державності, Кремль постійно, системно і цілеспрямовано проводить свою підривну діяльність проти України по всім фронтам: дипломатичному, економічному, інформаційному, політичному, релігійному, воєнному та іншим з використанням різноманітних сил і засобів, основними із яких є таємна агентурна мережа і агенти політичного впливу Москви. За роки незалежності російська агентурна мережа повністю опутала Україну невидимою павутиною.

Наприклад, про одного з нововиявлених агентів Москви Андрія Портнова (псевдонім «Казбек») – экс-главу адміністрації президента-зрадника Януковича (який перебуваючи під санкціями ЄС, повернувся з Москви в Україну після приходу до влади Зеленського) йдеться в документальному фільмі «Слуга Кремля. Агент «Казбек-Портнов» - Прямий доказ»

(див.: <https://www.youtube.com/watch?v=NhH2supR518>).

Розслідуванням ветеранів спецслужб України під назвою «Агент «Казбек» та його злочини проти України» (дев'ять серій) встановлено, що:

- 1). Через «Казбека» в Кремль потрапляли плани оперативно-розшукових заходів правоохоронних органів України щодо осіб, в яких був зацікавлений Кремль;
- 2). «Казбек» в інтересах Кремля організував в Україні потужні цільові інформаційні кампанії з дискредитації органів Державної влади України та Державних діячів нашої країни;
- 3). За погодженням з Кремлем і задля забезпечення інтересів російського агресора, «Казбек» створював в Україні т. з. правозахисні громадські об'єднання;
- 4). В інтересах Кремля за безпосереднього сприяння «Казбека» в Україні приймалися відповідні судові рішення на шкоду інтересам нашої Держави.

І це далеко не весь перелік напрямів системної, свідомої, злочинної діяльності «Казбека» в інтересах російського агресора на знищення України,- наголошують ветерани контррозвідки і розвідки

(<https://myrotvorets.news/zradnytstvo-andriia-portnova-za-materi/>;
<https://myrotvorets.news/zradnytstvo-andriia-portnova-za-materi/>)

9 грудня ц. р. США наклали санкції на агента Москви Портнова, який, за повідомленням Міністерства США, "розвинув широкі зв'язки в українській системі правосуддя та правоохоронних органах через хабарі", був відомий як людина, яка могла "вирішувати" питання в судах, нівелюючи прогрес у судовій реформі. А до середини 2019 року його діяльність разом із іншим українським "високопосадовцем" (мається на увазі нинішній заступник керівника офісу президента Татаров – Авт.) призвела до "формування найвищих інституцій у сфері правосуддя та впливу на конституційний суд України", він був причетний і до спроби впливу на Генеральну прокуратуру України».

2). Головною ударною силою політичного впливу Москви в Україні є проросійська політична партія «Опозиційна платформа – За життя» («п'ята колона»), прозвана в народі «московська окупаційна платформа». Співголови партії народні депутати України Вадим Рабінович (агент КДБ СРСР, псевдонім «Жолудь») і Юрій Бойко, вони ж – співголови фракції ОПЗЖ в парламенті, яка налічує 44 депутати. Голова політради партії і її співголова – народний депутат Віктор Медведчук (**агент КДБ СРСР, псевдонім «Соколовський»**) – кум президента РФ Путіна.

Свого часу голова СБУ Леонід Деркач доповів президенту Леоніду Кучмі, що Медведчук – агент КДБ (псевдонім «Соколовський»). Кучма зауважив, що йому відомо «стовідсотково», що Медведчук був агентом КДБ. Аудіозапис їх розмови був зроблений Миколою Мельниченком і опублікований у ЗМІ. Те, що Медведчук був агентом КДБ СРСР, а сьогодні є агентом політичного впливу президента РФ Путіна – загальновідомо.

(<https://umoloda.kyiv.ua/number/3516/188/138227/>).

3). Російська православна церква в Україні (РПЦУ) на чолі з предстоятелем Онуфрієм (агент КДБ СРСР) це – релігійна агентурна мережа впливу Москви в нашій державі.

Лідери «московського окупаційного» блоку» Медведчук, Рабінович, Бойко активно підтримують РПЦ, її патріарха Кіріла-Гундяєва (агент КДБ «Михайлов», його попередник Алексій II також був агентом КДБ під псевдонімом «Дроздов» – знайомий з обома особисто) та РПЦУ і її предстоятеля Онуфрія, внесеного в базу даних сайта «Миротворець» як «агент впливу РПЦ».

РПЦ і її філіал в Україні освятили гібридну війну Путіна проти України, день і ніч моляться за російську владу і за російське військо, наголосив президент Порошенко на параді до Дня Незалежності України 2018 року.

17 серпня 2021 р. Київ. Засідання Священного Синоду РПЦУ (агентура релігійного і політичного впливу Москви). В центрі предстоятель Онуфрій

Усі дев'ять членів «Священного» Синоду РПЦУ є «агентами впливу РПЦ», виступають проти вступу України в НАТО, не визнають автокефалії Православної церкви України (ПЦУ – предстоятель, митрополит Київський і всієї України Епіфаній), підтримують агресора і вбивцю Путіна, нагороджені високими відзнаками РПЦ, а п'ятеро з них нагороджені президентом Росії орденом «Дружби» (Онуфрій, Лазар, Іларіон, Павел, Антоній).

Українці! «Стережіться лжепророків, що приходять до вас в овечій одежі, а всередині хижі вовки» (Євангеліє від Матвія 7:15).

Аналіз архівних матеріалів КДБ СРСР, які я вивчав у 1992 році у складі комісії в Москві, засвідчив, що усі члени синоду РПЦУ (як і весь патріархат РПЦ) були агентами КДБ, а семеро членів синоду можуть бути діючими агентами ФСБ і СЗР РФ.

Голова СЗР України Егор Божок заявив 24 січня 2019 року Укрінформу, що «на 99% священнослужителі РПЦ всередині Росії контролюються ФСБ, а ті, які працюють за кордоном і в «Російському православному палестинському товаристві», — Службою зовнішньої розвідки РФ».

4. Дійшло вже до того, що агенти впливу не просто виконують якісь точкові доручення Кремля, а створюють організації, які перешкоджають Україні взагалі будувати свою державність. Вони діють під прикриттям красивої назви й ідей забезпечення стандартів захисту прав людини, дотримання Конституції, законодавства, міжнародних норм. Але це тільки ширма. Основна їх ціль – виконання завдань Кремля, націлених на дестабілізацію всіх сфер життєдіяльності України і ліквідацію її незалежності.

Інформація про цінних і особливо цінних агентів КДБ УРСР зберігається в архівах ФСБ РФ. Для російських спецслужб використання архівних агентів КДБ (вони не бувають колишніми), які перебувають у вищих колах політичної, релігійної і державної влади України, завжди вважалось вищим пілотажем. Сьогодні ми пожинаємо плоди цієї роботи.

(<https://umoloda.kyiv.ua/number/3504/188/137060/>)

«Не май сто баранів, а женися як Чурбанов»

За довго до обрання президентом Зеленський, його помічниця Марія Левченко та інші учасники «95-го кварталу» неодноразово відвідували реабілітаційні центри «Міжнародної антинаркотичної асоціації», де і познайомилися з Гогілашвілі.

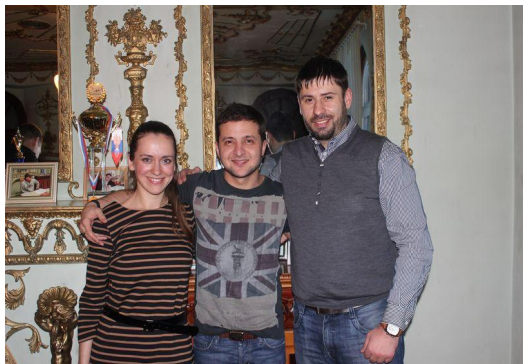

Фото на фейсбук-сторінці дружини Гогілашвілі Марії Левченко: «Наш приезд в Центр Здоровой Молодежи г. Киев 11.01.2013 Необычайно трогательная и долгожданная встреча! Спасибо, что не только помогаете ребятам избавиться от нарко- и алко-зависимости, но и зарождаете в ребятах веру, силы и надежду идти только вперед!!! Спасибо, что Вы есть)))))!! "Студия Квартал - 95" с Вами!!! — с Александром Гогілашвили».

Левченко є багаторічною особистою помічницею Зеленського ще з часів його роботи у «Кварталі-95». У перші два роки президенства Зеленського, робоче місце «помічниці Маші» було розташоване безпосередньо у кабінеті президента, про що він сам показав журналістам під час спільної зустрічі:

(див.: https://www.youtube.com/watch?v=9M_FWdSRwLg&t=169s)

Марія Левченко не є державним службовцем (зарплату отримує в «Кварталі-95»), не має доступу до державної таємниці, але постійно була присутня на таємних нарадах, які проводив президент Зеленський з військових, розвідувальних і безпекових питань. Чула доповіді керівників МО, ГУР, СБ, СЗР, в тому числі, про цілком таємні операції і, зокрема, про спецоперацію «Авеню» («вагнерівці»).

Лише за це Зеленського треба усувати з поста президента в порядку імпічменту і віддавати під суд!

«Мені потрібні помічники. У мене їх аж двоє цих помічників – Марія Левченко, яка була моїм помічником, коли працював продюсером, і Сергій Шефір, яким я довіряю»,- заявив Зеленський на пресконференції у травні 2020 року з нагоди річниці свого обрання на посаду.

Саме Марія Левченко залучила Зеленського і «Квартал-95» до інформаційної підтримки «Міжнародної антинаркотичної асоціації», яку очолював Гогілашвілі і познайомила його з Зеленським. Ставши президентом, Зеленський продовжував публічно підтримувати діяльність асоціації і Гогілашвілі. Одним зі своїх перших візитів на посаді президента він здійснив саме до цієї організації, про що збереглася новина на сайті офісу президента,- **зазначається в розслідуванні Радіо Свобода**.

Після одруження з Марією Левченко Олександр Гогілашвілі отримав громадянство України (за аналогією отримання російського громадянства в Ростові-на-Дону), зберігши, за мою інформацією, громадянство Грузії і РФ. У травні 2016 року у них народився син Давид.

На запитання журналістки Жартовської, коли саме Гогілашвілі отримав громадянство України, він відповів, що у 2019 році, місяць не пам'ятає, але до призначення в МВС.

Мій коментар: така відповідь виглядає досить дивною. Як у відомій кінокомедії «Джентльмени удачі»: «Не пам'ятаю, в поїзді з полиці впав. Тут пам'ятаю, а тут не пам'ятаю...»:

<https://www.youtube.com/watch?v=E4dhili7-YE>.

Чисто професійне запитання до голови СБУ – а чи не є Марія Левченко сучасною Мата Харі, завербованою її чоловіком Гогілашвілі (ймовірним агентом **ФСБ РФ**) для роботи на Росію – країну агресор?

Якщо Баканов не знає, хто така Мата Харі, коротко поясню. Нідерландська екзотична танцівниця, куртизанка та одна з найвідоміших німецьких шпигунок Першої світової війни, яка була арештована французькою контррозвідкою у лютому 1917 року, визнана судом винною у шпигунстві на користь Німеччини і розстріляна у жовтні 1917 року за законами воєнного часу.

25 вересня 2019 року, не маючи ніякого досвіду роботи в правоохоронних органах, будучи раніше судимим за вчинення навмисних злочинів, громадянин РФ – країни агресора, чоловік особистої помічниці президента Марії Левченко Олександр Гогілашвілі призначається заступником міністра внутрішніх справ України.

Хто повірить в те, що це призначення відбулося без вказівки президента Зеленського? Дебіл або ідіот!

Автор фото Гогілашвілі, його дружина Марія та президент Зеленський (по центру)

За мою інформацією, «помічниця Маша», якій президент «повністю довіряє», попросила Зеленського призначити її чоловіка заступником міністра (так хотів чоловік). А в жовтні 2020 року Зеленський нагородив Гогілашвілі ще й орденом «За заслуги» III ступеня. Це також було зроблено на прохання «Маші», якій Зеленський не може відмовити ні в чому. Подання на представлення до державної нагороди формально повинен був подати міністр Аваков. Чи подавав, не знаю. Інформацію про це повинен надати Аваков або нагородний відділ Офісу президента.

З приводу свого призначення Гогілашвілі заявив у зазначеному інтерв'ю, що було дві пропозиції працювати в МВС. Перша, коли зателефонувала людина і сказала: «Є таке бачення, що ти з цього приводу думаєш?» Я сказав, що в МВС не піду. Мені кажуть: «Заступник міністра». Я говорю: «Мені однаково. Не піду. На той момент я не розумів, що таке департамент боротьби з наркозлочинністю»,- заявив Гогілашвілі.

Яка людина телефонувала, Гогілашвілі не сказав.

«Удруге запропонував сам президент Зеленський. Я розмовляв з Володимиром Олександровичем і розповідав йому, як це має працювати, я розумів, що треба робити, як треба робити»,- зазначив Гогілашвілі.

Мій коментар: коли пропозицію зробила людина з МВС, то Гогілашвілі відмовився

працювати заступником міністра, так як не розумів цієї роботи. А от коли запропонував президент, то Гогілашвілі уже все розумів і розповів Зеленському, що і як треба робити і погодився бути заступником міністра внутрішніх справ.

Так і хочеться сказати: «Дивні діла, твої Господи!»

У радянські часи була поговорка «Не май сто баранів, а женися як Чурбанов». Поясню. Після розлучення з першою дружиною Чурбанов одружився на доньці Генерального секретаря ЦК КПРС Радянського Союзу Леоніда Брежнєва Галіні. Після цього кар'єра Чурбанова різко пішла вгору – заступник міністра, 1-й заступник міністра внутрішніх справ СРСР. Посипалися державні нагороди, генеральські звання. Після смерті Брежнєва Чурбанов в 1988 році був засуджений за хабарництво до 12 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Суд також позбавив його військового звання генерал-полковник і державних нагород.

Професіоналізм журналістів і профанація СБУ і МВС

Журналісти за декілька днів після скандалу із Гогілашвілі встановили, що він є громадянином РФ, був засуджений в Росії, має темні плями в біографії, які вказують на високу ймовірність того, що він є агентом ФСБ і був направлений в Україну для легалізації і виконання завдань кураторів російських спецслужб.

Невже СБУ і МВС не могли все це виявити, роблячи спецперевірку Гогілашвілі? Швидше за все, вони тупо виконували вказівку Зеленського – призначити Гогілашвілі заступником міністра без перевірок, бо так хоче його «помічниця Маша».

Після «Вагнергейту», «державний переворот», тепер чоловік особистої помічниці президента Гогілашвілі. Україна переживає чергову ганьбу перед світовою спільнотою. І все це через непрофесіоналізм, некомпетентність, аморальність Зеленського і його «зеленої команди», яка має всю повноту влади в країні.

Рік тому видання «Аргумент» опублікувало інтерв'ю зі мною під назвою **«Недоумок при владі небезпечніший, ніж агент іноземної розвідки»**.

Актуальність цього інтерв'ю підтвердили події, що відбулися за участі Гогілашвілі і Буданова, які мешкають в одному замиському маєтку бізнесменів В'ячеслава і Діани Стрелковських (громадяне РФ), які вели бізнес, в структуру якого входило кілька компаній, що фігурували в кримінальних провадженнях щодо податкових схем з ухиленя від сплати податків (чи «скруток», як їх ще називають). Див.: https://censor.net/ua/video_news/3305622/.

"Мені відома ця особа, публічно, чесно кажучи, я не дуже пам'ятаю, в чому його звинувачували. Проте цю особу пов'язують із незаконним обігом готівки. Обнал", - заявив головний військовий розвідник Буданов (його відповідь приблизно на 9 хвилині відео: <https://censor.net/ua/v3305622>)

Громадянин РФ (ймовірний агент ФСБ) Гогілашвілі і начальник ГУР МО України Буданов. Національна безпека країни в надійних руках...

Про начальника ГУР МО генерала Буданова – окрема тема, яка обов'язково буде висвітлена. Зауважу лише, це ж яку голову треба мати на плечах, щоб піддавати такому ризику національну безпеку цілої країни, посилившись в одному замиському маєтку з громадянином країни агресора і ймовірним агентом ФСБ РФ.

Генеральна прокуратура, ДБР і СБУ, якщо вони функціонально не деморалізовані і до кінця ще повністю не зруйновані, зобов'язані порушити кримінальні провадження за своєю підслідністю. Провести повне, всебічне і об'єктивне розслідування всіх обставин призначення Гогілашвілі на посаду заступника міністра, вчинене ним правопорушення на блок посту, встановити чи є він агентом ФСБ РФ і дати належну правову оцінку діям ексзаступника міністра Гогілашвілі, голови СБУ Баканова, ексміністра внутрішніх справ Авакова, начальника ГУР МО Буданова і помічниці президента Левченко.

А також в'яснити, яка роль президента в призначенні Гогілашвілі на посаду заступника міністра внутрішніх справ.

На час досудового слідства президент повинен відсторонити від займаних посад Буданова і Баканова.

Та виконати вимоги Закону недоумки, профани і моральні уроди при владі НЕ ЗДАТНІ.

Демченко і Єрмак - "кроти" Росії в Офісі Президента України

У червні 2020 року за клопотання глави офісу президента Єрмака Зеленський призначив Руслана Демченка першим заступником Секретаря РНБО України і головою Комітету з питань розвідки при президентові України.

Зауважу, коли Україна уже була незалежною державою, Демченко в 1992 році закінчив у Москві інститут ім. Ю. В. Андропова КДБ СРСР (зараз Академія зовнішньої розвідки РФ). Продовжуючи навчання в інституті після розвалу Радянського Союзу, слухачі, щоб закінчити навчання і отримати диплом, приймали присягу, затверджену указом президента РФ Єльцина від 5 січня 1992 року №7. У ній, зокрема, є такі слова: «Клянусь мужньо, не жаліючи свого життя, захищати народ і державні інтереси Російської Федерації».

Запитання до Демченка, чи приймав він цю присягу?!

До речі, цей інститут (так звана «лісова школа») у свій час закінчили сам Володимир Путін, а також Сергій Іванов, Євгеній Муров, Володимир Якунін, Сергій Наришкін. Згодом всі вони зайняли найвищі посади у владі РФ.

У кого з них перебуває на оперативному зв'язку Демченко і хто його куратор в Москві? Відповідь на це питання повинна дати СБУ.

На цю тему: **Офіс Президента: в об'явах ФСБ**

Колишній радянський розвідник (навчався разом з Путіним в «лісовій школі»), який із 1985 по 1987 рік працював у Вашингтоні в резидентурі ПГУ КДБ СРСР (із 1994 року проживає у США), майор Юрій Швець (з яким я добре знайомий з 2002 року) заявив, що «Демченко – «кріт» ФСБ Росії, а глава офісу президента Єрмак – агент ГРУ, він є «вухами і очима Москви. Єрмак причетний до організації «вербувальної» зустрічі Зеленського з секретарем РБ РФ Миколою Патрушевим в Омані».

Про це Швець розповів на своєму ютуб-каналі, на відео № 87 під назвою «Вагнергейт»/Демченко і Єрмак – «кроти» Росії в адміністрації президента України».

Юрій Швець

«Андрій Єрмак створив для України та Зеленського одну проблему — замовну кримінальну справу проти Байдена, другу проблему — поїздка Зеленського в Оман на вербувальну бесіду... Ви уявляєте собі? Зеленського привезли в Оман для вербувального підходу! Зробив це відомий агент КДБ-ФСБ Медведчук і агент Єрмак, котрий працює на російське ГРУ. Дивна прихильність Зеленського до Єрмака не зникає і після цього. Хоча доросла людина мала б уже зрозуміти — тебе жорстко підставляють. Особливо це стосується поїздки в Оман. Але довіра Зеленського до Єрмака навпаки — зростає. Він виконує функції вище, ніж у прем'єра і замість президента працює. Приміром, під час візиту глави МЗС Кулеби в США для підписання хартії про стратегічне партнерство, Єрмак очолював делегацію. Що йому там робити? На яких він там підставах узагалі? Згідно повноважень своєї посади він має сидіти у Києві і керувати апаратом офісу президента. Чого він туди поперся? Хто його послав? Він був направлений туди як вуха і очі Москви для того, щоб потім повідомити на якому рівні перебувають відносини між Україною та США особливо у військовій сфері», - розповів экс-розвідник Юрій Швець.

(див.: <https://www.youtube.com/watch?v=BXgdX6X-GDc>).

Наголошую, 26 квітня 2010 року заступник міністра закордонних справ України Демченко активно лобював у парламентських комітетах «Харківські угоди» і переконував депутатів підтримати законопроект про ратифікацію угод у сесійній залі 27 квітня. Демченко також просував тезу про те, що «Харківські угоди» і російський ЧФ в Криму – це стабільність для України. За заявою МЗС України Демченко став відповідальним за двосторонні відносини з Росією через 6 днів після їх підписання.

Після розгляду РНБО у березні 2021 року питання про відповідальність за підписання «Харківських угод» журналіст і голова фракції «Голосу» Сергій Рахманін справедливо назвав Демченка головним лобістом цих проросійських угод у час його перебування на посаді заступника міністра закордонних справ в часи президента Януковича.

Про участь Демченка у лобюванні «Харківських угод» об'єктивно повідомили також журналісти «Схеми» у спільному проєкті Радіо Свобода і телеканалу UA: Перший.

(див.: <https://www.youtube.com/watch?v=JQKceALv2VM>)

Відповідно до стенограми, оприлюдненої журналістами, на засіданні парламентського Комітету з питань національної безпеки і оборони 26 квітня 2010 року Демченко активно агітував за ратифікацію угод.

(див.: <https://www.radiosvoboda.org/a/skhemy-lobisty-kharkivski-uhody-zelenskyy/31545974.html>)

Як народний депутат, я був свідком проросійської, а по суті зрадницької позиції Демченка на засіданні профільних парламентських комітетів, і за ратифікацію «Харківських угод» НЕ ГОЛОСУВАВ. Стенограма його агітаційного виступу дійсно є і

журналісти правдиво виклали історію ратифікації цих угод. Прочитавши її (а я слухав його виступ), ви не озброєним оком побачите, що Демченко є агентом політичного впливу Москви. А на сьогодні уже маємо докази, що він може бути і агентом ФСБ РФ, на що вказують експерти і журналісти.

У червні 2010 року я направив депутатський запит Генеральному прокурору про порушення кримінальної справи проти Януковича за підписання ним «Харківських угод», які, на мою думку (як слідчого), були державною зрадою з його боку і зареєстрував у Верховній Раді проект постанови про усунення Януковича з поста президента в порядку імпічменту. Від Генпрокурора надійшла «відписка», що «Генеральна прокуратура не уповноважена здійснювати нагляд за додержанням законності у діяльності Президента України». Депутати не підтримали мою ініціативу щодо оголошення імпічменту Януковичу. Мій депутатський запит, проект постанови та інші матеріали про зазначені обставини були опубліковані у ЗМІ.

Копії зазначених документів і свої публікації на цю тему на початку січня 2021 року я направив в РНБО і СБУ.

У кінці січня ДБР за погодженням з Офісом Генерального прокурора повідомило Януковичу підозру в державній зраді за підписання «Харківських угод», які продовжили термін перебування ЧФ РФ у Криму на 25 років – до 2042 року. В результаті підписання Януковичем «Харківських угод» було збільшено особовий склад військ і військової техніки ЗС Росії на території України замість підготовки їх до зменшення та виведення з території України, - зазначено в підозрі. «При цьому, Янукович діючи за попередньою змовою з вищими посадовими особами РФ на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній та економічній безпеці України, надав іноземній державі – Російській Федерації та її представнику – президенту РФ Дмитру Медведеву допомогу у проведенні підривної діяльності проти України. Вже у 2014 році все це призвело до того, що військовослужбовці ЧФ РФ у взаємодії з іншими російськими підрозділами здійснили військову окупацію та подальшу анексію півострова Крим, що призвело до тяжких наслідків у вигляді порушення територіальної цілісності України», - констатують правоохоронці.

(<https://www.radiosvoboda.org/a/news-yanukovych-derzhavna-zrada/31074684.html>)

За даними «Української правди» та Цензор.нет в Офісі президента відмовилися повідомляти результати люстраційної перевірки Демченка, прізвище якого було в списку осіб, які підлягають люстрації, а потім з невідомих причин зникло з нього.

Данілов: «Причетні до прийняття «Харківських угод» відповідатимуть незалежно від прізвищ»

В ефірі одного з телеканалів, 13 березня 2021 року секретар РНБО заявив, що відповідати за підписання згаданих угод мають усі причетні, а не тільки нардепи, які за них голосували. На уточнення, чи стосується це його першого заступника Руслана Демченка, Данілов зазначив: «Якщо пан Демченко брав у цьому участь, він так само має нести за це відповідальність» (див. відео: <https://www.youtube.com/watch?v=KHw140nXa9s>).

Не дивлячись на таку заяву секретаря РНБО і встановлені факти щодо лобювання Демченком «Харківських угод», він до цього часу не притягнутий до відповідальності, як обіцяв Данілов, а залишається його першим заступником і головою Комітету з питань розвідки при президентові України. Круто!

На замітку для Зеленського

У 2004 і 2010 роках під час президентських виборів із трибуни парламенту я неодноразово заявляв, що кандидат у президенти Янукович не лише неодноразово судимий за насильницькі і корисливі злочини, він не українець за національністю та ще й агент КДБ. Його не можна обирати президентом України, оскільки він знаходиться під контролем ФСБ і повністю залежний Путіна. Обрання його президентом призведе до трагічних непоправимих наслідках для України, обмеження її суверенітету і розвалу обороноздатності.

Через декілька днів після першого мого виступу на мене вийшов ветеран КДБ СРСР, генерал-майор у відставці (на той час він проживав у Криму), який свого часу завербував Януковича і той довгий час був у нього на оперативному зв'язку і виконував різні доручення КДБ. Ветеран в деталях розповів про діяльність агента КДБ «Вітю Януковича» і, які він виконував доручення.

Журналіст Аскольд Крушельницький пізніше напише, як колишній радянський офіцер ГРУ Петро Лелик розповідав йому, що, коли Янукович був на зоні, його завербував КДБ, оскільки він мав тісні контакти з лідерами організованого злочинного світу в Донецьку і давав на них інформацію.

У листопаді 2014 року ексголова СБУ Євген Марчук заявив: «Янукович апіорі не міг не бути агентом КДБ, будучи двічі судимим у радянські часи» (<https://umoloda.kyiv.ua/number/3504/188/137060/>).

Свою роль агент КДБ Янукович відіграв по повній програмі, коли став президентом України. Спочатку підписав із президентом Росії Медведевим так звані «Харківські угоди».

Потім Янукович на вимогу (погрози) Путіна відмовився підписати Угоду про асоціацію ЄС—Україна на саміті Східного партнерства у Вільнюсі, що призвело до Революції гідності, загибелі «Небесної сотні», воєнної агресії Росії, анексії Криму і окупації частини Донбасу.

Наприкінці грудня 2012 року зрадник-втікач Янукович призначив міністром оборони і членом РНБО України уродженця і громадянина РФ Павла Лебедева, який за вказівкою Москви (Путіна), повністю розвалив ЗС України і здав спецслужбам Росії військові таємниці.

На початку січня 2013 року Янукович призначив головою СБУ і членом РНБО України громадянина РФ Олександра Якименка (звільнений із лав ЗС РФ у 1998 році). Це призначення завдало СБУ найстрашнішого удару за всі роки незалежності, після чого вона досі не може нормально функціонувати. Після втечі Януковича та Якименка стало відомо, що комп'ютерний центр СБУ був поставлений під повний і жорсткий контроль ФСБ РФ. У цьому центрі працювали кадрові офіцери російських спецслужб, а співробітників СБУ туди навіть не допускали. В результаті практично вся база даних СБУ, включаючи інформацію про кадровий склад, агентурний апарат і дані про кадрових працівників, які працювали під глибоким прикриттям, була передана в Москву.

Це була катастрофа, якій у мирний час немає аналогів в історії спецслужб світу! В результаті цієї операції немало громадян України (прізвища яких невідомі широкому загалу) були арештовані в Росії. Але це — лише видима верхівка айсберга. Набагато страшніше те, що тепер агентурний апарат СБУ може перетворитися (якщо уже не перетворений за роки війни) в агентурну мережу ФСБ РФ на території України шляхом перевербування агентів (резидентів) на основі викрадених в СБУ таємних матеріалів.

За таких умов СБУ стає навіть небезпечною для своєї власної держави. Практично необхідно проводити повномасштабне внутрішнє розслідування і відроджувати СБУ з чистого аркуша на принципах трьох «П»: професіоналізм, патріотизм, порядність. Забрати в СБУ не властиві їй функції, наприклад, боротьба з корупцією, економічними злочинами, передавши їх в НАБУ і ДБР, і створити по суті новий державний контррозвідальний орган, який буде займатися винятково контррозвідкою і боротьбою з тероризмом.

Проте за роки минулої і нинішньої влади не було професійного «розбору польотів» і внутрішньої жорсткої люстрації в СБУ з метою локалізації і ліквідації наслідків цього грандіозного провалу та викорінення російської агентури. Я пропонував керівництву СБУ своє бачення вирішення проблеми. Але йому було не до цього. Спочатку президент Порошенко і голова СБУ Наливайченко впродовж року з'ясували між собою політичні стосунки. Потім уже нове керівництво СБУ потонуло в грандіозних корупційних скандалах, посадових зловживаннях, про що засвідчують журналістські і депутатські розслідування.

Новопризначений керівник СБУ Іван Баканов — «друг дитинства Зеленського з одного двору» і керівник його виборчого штабу — не компетентний в сфері діяльності спецслужб, навіть і дня не служив в армії, як і Зеленський. Щоб отримати доступ до секретної інформації, яка є державною таємницею, Баканову змушені були присвоїти звання лейтенанта. Окрім того, його дружина — громадянка РФ, країни агресора, який воює з Україною!

У черві 2010 року Янукович призначив головою СЗР Григорія Ілляшова, народного депутата від Партії регіонів, який до 1992 року служив в особливому відділі КДБ СРСР.

У серпні 2010 року Янукович призначив начальником ГУР МО України Сергія Гмизу, який у 1991 році закінчив Московську воєнно-дипломатичну академію (сленг — «Консерваторія»), яка готувала офіцерів ГРУ ГШ МО СРСР для роботи за кордоном — розвідників під дипломатичним прикриттям. Присвоїв йому військове звання «генерал-лейтенант», а через рік — «генерал-полковник».

Можливо, саме цим і пояснюється бездіяльність Гмизи щодо російського вторгнення в Крим і його захоплення та не вжиття заходів щодо недопущення захоплення «зеленими чоловічками» будівель парламенту і уряду АРК.

Офіс Зеленського — «резидентура спецслужб РФ»?!

Встановлені мною обставини і причини провалу спецоперації «Авеню», яку ГУР МО і СБ України проводили разом із спецслужбами країн НАТО, дають підстави зробити однозначний висновок: фінальна фаза спецоперації по затриманню «вагнерівців» була зірвана з вини президента Зеленського і глави його офісу Андрія Єрмака, в діях яких є ознаки злочину, передбаченого ст. 111 ККУ (державна зрада).

На моє глибоке переконання (як слідчого МВС і начальника відділу військової контррозвідки СБУ в минулому) **Володимир Зеленський** і **Андрій Єрмак** «проявили не суб'єктність», а — державну зраду. Детально про це йдеться у моїй статті **«Вагнергейт» — пряма дорога Зеленського і Єрмака до тюрми** .

Екс-генеральний прокурор Юрій Луценко в інтерв'ю виданню Цензор.Нет заявив, що вже після відставки до його рук потрапила аналітична записка Служби зовнішньої розвідки, яку поклали на стіл президенту Зеленському і вона була присвячена Андрію Борисовичу Єрмаку. В ній описується його біографія, різноманітні зв'язки Єрмака в Росії, а потім цікавий абзац: "В якості радника президента України Андрій Єрмак відповідає за зовнішню політичний напрям, в тому числі займається питанням українсько-російських відносин. Був ключовою фігурою в Офісі президента, яка супроводжувала обмін між Україною та Російською Федерацією утримуваними особами у вересні 2019 року. Отримані дані свідчать про наявність у нього контактів з ФСБ РФ.

Так, у червні 2019 року у бесіді з одним з представників від України у тристоронній контактній групі Єрмак пропонував організувати контакти з офіцерами ФСБ. Інформація про проведення такої зустрічі відсутня", - процитував Луценко.

«Щоб ви розуміли, на другий день автори записки, вищі офіцери, були звільнені, без пояснень причин», - зауважив колишній Генеральний прокурор.

Окрім того Луценко заявив, що в присутності президента Єрмак заявив: «Юрію Віталійовичу, та навіщо нам ця Європа, нам треба з росіянами домовлятися» (<https://censor.net/ua/r3305131>).

Опубліковані мною матеріали та аналіз наявної у мене конфіденційної інформації дає мені, як контррозвіднику в минулому, підстави зробити висновок: Володимир Зеленський міг бути завербованим ФСБ Росії, коли багаторазово знаходився у Москві. Ймовірність того, що президент України, глава його офісу Андрій Єрмак, перший заступник секретаря РНБО – керівник Комітету розвідки при Президентові Руслан Демченко, особиста помічниця Зеленського Марія Левченко, її чоловік Олександр Гогілашвілі є таємними агентами російських спецслужб – дуже висока!

Однозначно можна стверджувати, що зазначені особи є агентами політичного впливу Москви, які контролюються спецслужбами Росії і Путіним. Виходить, що офіс президента України може бути РЕЗИДЕНТУРОЮ спецслужб Росії (ФСБ, ГРУ, СЗР).

Коли і за яких обставин Зеленський попав в поле зору ФСБ РФ і як міг бути завербованим – це окрема тема. Обов'язково розповім.

Переконаний, що ЦРУ США і MI-6 Британії знають чи був Зеленський завербований ФСБ, чи є агентами російських спецслужб Єрмак, Демченко, Левченко, Гогілашвілі і хто злив в Москву інформацію про операцію затримання «вагнерівців».

Тому розмова з Зеленським на тему очищення влади від російської агентури "за закритими дверима" у Вашингтоні була досить жорсткою, як і у керівника MI-6. Детально про це мною описано у статті **«Домашні завдання» Зеленського: «Вагнергейт» та «токсичні» Коломойський і Єрмак».**

Сучасні технології здатні виявити агента іноземної спецслужби. Вони широко застосовуються у практиці контррозвідок багатьох країн світу. Залишилося лише допитати Зеленського, Єрмака, Демченка, Левченко, Гогілашвілі та інших осіб, які підозрюються в роботі на країну агресора, на поліграфі і все стане на свої місця. Експертизу на поліграфі повинні проводити міжнародні незалежні експерти, зокрема, поліграфологи ФБР чи ЦРУ США або MI-6 Британії за спеціально розробленою комп'ютерною програмою, яку спецслужби цих країн, використовують для виявлення агентів іноземних розвідок. Програма забезпечує майже стовідсотковий результат. Якщо ж перевірку на поліграфі поєднати з допитом підозрюваного в стані глибокого сну під гіпнозом – шансів у "крота" приховати свою шпигунську діяльність немає!

Зрозуміло, що Зеленський, Єрмак, Демченко, Левченко, Гогілашвілі добровільно на таку перевірку не погодяться. Зауважу: відмовою посилюється підозра, що вони є агентами спецслужб РФ.

СБУ, очолювана Бакановим, ніякої контррозвідувальної перевірки щодо цих осіб не робила і робити не буде, хоча для цього є всі підстави.

Якби Україна дійсно була правовою державою, як це закріплено в Конституції, мала незалежні правоохоронні інституції і суди, то Зеленський і Єрмак лише за зрив спецоперації «вагнерівців» і викрадення Чауса з Молдови уже відбували б покарання у Менській виправній колонії №91 і шили робочі рукавиці разом з Чаусом-хабарником.

У демократичних країнах, в подібних випадках, глава держави був би усунений з поста президента в порядку імпичменту, а відповідні керівники правоохоронних органів були б звільнені з займаних посад і віддані під суд. А під час війни – військовий трибунал за прискороною процедурою виніс би вирок і винні, за пом'якшених обставин, були б відправлені у штрафний батальйон на передову, або розстріляні за законами воєнного часу. Думаю, що це було б справедливо.

Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО, Герой України, генерал-лейтенант, слідчий МВС (1976-1983), кандидат юридичних наук (1986), начальник відділу військової контррозвідки СБУ (1992-1995), народний депутат України 2-6 скликань, член ПАРЄ (2006-2010); спеціально для видання **Аргумент**

На цю тему:

- **Зеленський "попросив" звільнити замінистра МВС з унікальним "жблом"**
- **Заступник міністра МВС Гогілашвілі не має права на бронеавтомобілі та особисту охорону**
- **Покидьок - заступник міністра МВС Гогілашвілі є громадянином РФ та має російський ІПН**
- **Зеленський нагородив Гогілашвілі орденом "За заслуги" лише через пів року після призначення заступником міністра (ДОКУМЕНТ)**
- **Поведінка Гогілашвілі - не "надмірна емоційність", це стан речей у владі - журналіст Ткач**
- **Глава МВС відсторонив свого заступника, "чоловіка Маші", через інцидент на блокпосту на Донеччині**
- **Чому кумовство перших лиць опасно для всех**
- **В Україні відбувається делегітимізація держави, що є загрозою для країни - Макаров**
- **Кумівство Зеленського: на шляху до нових рекордів**

Читайте «Аргумент» в [Facebook](#) и [Twitter](#)

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

Коментарі

ВІДЕО

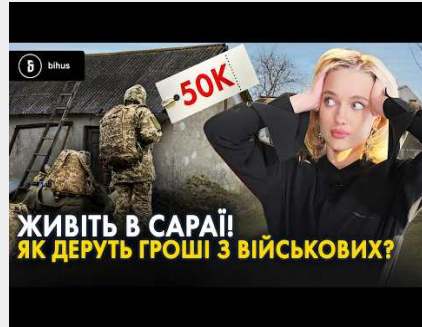
Про що не можна було жартувати в СРСР

HEAVY SHOT, VAMPIRE, NEMESIS: як «Баба Яга» б'є ок*пантів

Воюєш? Плати більше! 50к за оренду і космічні комісії: як виглядає ринок житла на фронті?

[Головна](#) [Про сайт](#) [Опитування](#)

© 2011 «АРГУМЕНТ»

Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань – за запитом через електронну пошту. **Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення.** При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту argumentua.com та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.

Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.

Контакт: uargumentum@gmail.com